

Dokud se randí

MonAmour Mních / Monika Nováková, Bety Minářů

Takové rande bych si dal vždycky

Divadelní duo Monamour Mních sestává ze dvou velmi sympatických dam, Bety Minářů a Moniky Novákové, které vychází z divadelního souboru Tyl Dačice. Dámy se po úspěchu monodramatu Modelka XXL rozhodly vydat cestou divadla jednoho herce, tedy přesněji herečky a vlastní autorské tvorby. A výsledek této (spolu)práce je více než potěšující.

Má-li být divadelní kus úspěšný, musí splňovat některé základní parametry. To je dobrý dramatický text, kvalitní a poučenou režii, dobře vymyšlenou scénografii a v neposlední řadě i kvalitní herecký výkon. Toho všeho, a ještě trochu více, se nám ve viděném představení inscenace Dokud se randí dostalo měrou vrchovatou.

Příběh mladé ženy, které tikají biologické hodiny, by mohl být pouhým klišé, kdyby se jej dámy nechopily se svou neutuchající invencí a výtečným smyslem pro humor. Vtip totiž není sdělován jen v rovině textové, ale též ve schopnosti udělat si legraci ze sebe sama.

Monika Nováková předvádí snad všechny valéry vkusného komediální herectví, které by klidně obstálo i v disciplíně stand-up comedy. Byla by to ale vlastně škoda, protože bychom byli ochuzeni o vymyšlené scénografické nápady (mimo jiné třeba etuda s rybářským prutem) a také třeba o vtipné vlastní texty na známé písně současné populární hudby. Herečka k tomu navíc disponuje nespornou schopností improvizace, její interakce s divákem je nenásilná a velmi funkční. Navíc, díky důmyslnosti textu se jí vždy podaří dostat se po improvizaci v textu tam, kde potřebuje být. Přirozenost, s kterou divákovi sděluje příběh je obdivuhodná a tak velmi záhy dojde k naprostému propojení hlediště s jevištěm.

Ryze ženské téma je podáváno s přesnou dávkou humoru, která ani jednou nepřesáhla hranici dobrého vkusu. Nejsme svědky žádného přehrávání nebo „tlačení na pilu“. Navíc to, jak je příběh sepsán, nedává divákovi dopředu jednoznačnou odpověď na to, jak skončí. Dává ale jednu jistotu. Všichni si upřímně přejí, aby pro hrdinku skončil dobře.

Jedinou výtku bych tak měl k intenzitě hlasitosti nahrávek. Při dnešním představení to bylo až příliš. Ale to je jen drobná technická věc, která se dá snadno odstranit.

Závěrem dovolte něco osobního. Díky Monamour Mních jsem v sobě našel jakousi vnitřní ženu, neboť jsem se i jako muž, dokázal s hrdinkou příběhu naprosto ztotožnit. A z hlediska ryze mužského místopřísežně prohlašuji, že takové rande bych si klidně dal!

Viděli jsme lahůdkové představení se šťavnatým, neotřelým humorem a vlastně velmi lidským a (klidně) pravdivým příběhem, který pobavil, ale dokázal i dojmout. A bylo to dojetí od radosti! Je t'aime, mon amour MonAmour!

Vladimír Altán Mátl